

nemus; uicerunt ergo di hominesque et, id de quo uerbis 9
ambigebatur uter populus foedus rupisset, euentus belli
uelut aequus iudex, unde ius stabat, ei uictoriam dedit.
Carthagini nunc Hannibal uineas turreaque admouet: 10
Carthaginis moenia quatit ariete. Sagunti ruinae—falsus
utinam uates sim—nostris capitibus incident, susceptum-
que cum Saguntinis bellum habendum cum Romanis est.
Dedemus ergo Hannibalem? dicet aliquis. Scio meam 11
leuem esse in eo auctoritatem propter paternas inimicitias;
sed et Hamilcarem eo perisse laetatus sum quod, si ille
uiueret, bellum iam haberemus cum Romanis, et hunc
iuuenem tamquam furiam facemque huius belli odi ac de-
testor; nec dedendum solum id piaculum rupti foederis, 12
sed si nemo deponit, deuehendum in ultimas maris ter-
rarumque oras, ablegandum eo unde nec ad nos nomen
famaque eius accedere neque ille sollicitare quietae ciui-
tatis statum possit, ego ita censeo. Legatos extemplo 13
Romam mittendos qui senatui satisfaciant, alios qui Han-
nibali nuntient ut exercitum ab Sagunto abducat ipsum-
que Hannibalem ex foedere Romanis dedant, tertiam le-
gationem ad res Saguntinis reddendas decerno.' Cum 11